

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.191/2018/49.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2019. év február hó 21. és 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2019. év február hó 28. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.1128/2017/80. számú ítéletét Terhelt11 XI.r. vádlott és Terhelt12 XII.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott terhére megállapított hivatali vesztegetés elfogadása büntette törvényhelyének megjelölését a Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a)/aa) pontjára pontosítja.

Terhelt11 XI.r. vádlott és Terhelt12 XII.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt mindkét vádlott esetében felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetének (Btk. 305. § a) pont) minősíti.

Terhelt11 XI.r. vádlott és Terhelt12 XII.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 1-1 (egy-egy) évre, a próbaidő tartamát 2-2 (kettő-kettő) évre enyhíti.

A VIII.r. vádlott nevét Terhelt8ra, a XIV.r. vádlott nevét Terhelt14ra, a XV.r. vádlott nevét Terhelt15 Baronura és a XX.r. vádlott nevét Terhelt20ra helyesbíti.

Terhelt11 XI.r. vádlott lakcímében az irányítószám 1119.

Terhelt12 XII.r. vádlott anyja neve Terhelt12 anyja neve.

Terhelt14 XIV.r. vádlott és Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott lakcíme Terhelt14 és Terhelt15 címe

Terhelt14 XIV.r. vádlott és Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott román állampolgárok.

Terhelt16 XVI.r. vádlott lakcíme Terhelt16 címe

Terhelt18 XVIII.r. vádlott, Terhelt20 XX.r. vádlott és Terhelt21 XXI.r. vádlott lakcímében az ország megnevezése Ukrajna, Terhelt19 XIX.r. vádlott esetében helység10 és Terhelt22 XXII.r. vádlott vonatkozásában Szerbia.

Terhelt22 XXII.r. vádlott lakcímében az utcanév megnevezése Terhelt22 címe

Az elsőfokú bíróság által megállapított bűnügyi költség Terhelt21ot, mint XXI.r. vádlottat és Terhelt22t, mint XXII.r. vádlottat terheli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott, Terhelt2 II.r. vádlott, Terhelt5 V.r. vádlott, Terhelt8 VIII.r. vádlott, Terhelt11 XI.r. vádlott, Terhelt12 XII.r. vádlott, Terhelt13 XIII.r. vádlott, Terhelt14 XIV.r. vádlott, Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott, Terhelt16 XVI.r. vádlott, Terhelt18 XVIII.r. vádlott, Terhelt19 XIX.r. vádlott, Terhelt20 XX.r. vádlott, Terhelt21 XXI.r. vádlott és Terhelt22 XXII.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 312.150,- (háromszáztizenkettőezer-egyszázötven) forint bűnügyi költségből 5.775,- (ötezer-hétszázhetvenöt) forintot Terhelt14 XIV.r. vádlott, 5.775,- (ötezer-hétszázhetvenöt) forintot Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott, 42.625,- (negyvenkettőezer-hatszázhuszonöt) forintot Terhelt16 XVI.r. vádlott, 27.563,- (huszonhétezer-ötszázhatvanhárom) forintot Terhelt18 XVIII.r. vádlott, 33.050,- (harmincháromezer-ötven) forintot Terhelt19 XIX.r. vádlott, 27.563,- (huszonhétezer-ötszázhatvanhárom) forintot Terhelt20 XX.r. vádlott, 34.575,- (harmincnégyezer-ötszázhetvenöt) forintot Terhelt21 XXI.r. vádlott, 30.000,- (harmincezer) forintot Terhelt22 XXII.r. vádlott köteles az államnak megfizetni, míg 105.224,- (egyszázöttezer-kettőszázhuszonnégy) forint az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2018. április 19. napján kihirdetett 31.B.1128/2017/80. számú ítéletében bűnösnek mondta ki
- [2] - Terhelt1 I.r. vádlottat 1 rendbeli, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés aa) pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntetőjében, valamint 7 rendbeli, a Btk. 305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetőjében,
- [3] - terhelt3 III.r. vádlottat 2 rendbeli, a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetőjében,
- [4] - terhelt4 IV.r. vádlottat 2 rendbeli, a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetőjében,
- [5] - Terhelt5 V.r. vádlottat a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetőjében,
- [6] - Terhelt8 VIII.r. vádlottat 3 rendbeli, a Btk. 305. § a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetőjében, továbbá a Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző bűnpártolás vétségében,
- [7] - Terhelt10 X.r. vádlottat 2 rendbeli, a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetőjében,
- [8] - Terhelt11 XI.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetőjében,
- [9] - Terhelt12 XII.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetőjében,
- [10] - Terhelt13 XIII.r. vádlottat a Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett bűnpártolás vétségében,

- [11] - Terhelt14 XIV.r. vádlottat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében,
- [12] - Terhelt15 Baronu XV.r. vádlottat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében,
- [13] - Terhelt16 XVI.r. vádlottat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében,
- [14] - a külföldön tartózkodó Terhelt18 XVIII.r. vádlottat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében,
- [15] - a külföldön tartózkodó Terhelt19 XIX.r. vádlottat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében,
- [16] - a külföldön tartózkodó Terhelt20 XX.r. vádlottat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében,
- [17] - az ismeretlen helyen tartózkodó Terhelt21 XXI.r. vádlottat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, végezetül
- [18] - az ismeretlen helyen tartózkodó Terhelt22 XXII.r. vádlottat a Btk. 305. § a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében.
- [19] Az elsőfokú bíróság ezért Terhelt1 I.r. vádlottat halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, 8 év közügyektől eltiltásra és 8 év állami tisztviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy az I.r. vádlott a szabadságvesztésből – annak utólagos végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte, továbbá vele szemben – a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL00156/2018. szám alatt kezelt 147.730,- forintból – 60.000,- forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el.
- [20] terhelt3 III.r. és terhelt4 IV.r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap – 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3-3 évi próbaidőre felfüggesztette. A

szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy a III.r. és IV.r. vádlott a szabadságvesztésből – annak utólagos végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

- [21] Terhelt5 V.r. vádlottat 1 év 8 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 4 év állami tisztviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 400.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén 200 napi szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. Megállapította, hogy az V.r. vádlott a szabadságvesztésből – annak utólagos végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.
- [22] terhelt8 VIII.r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 8 hónap szabadságvesztésre és 5 év állami tisztviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a VIII.r. vádlott a szabadságvesztésből – annak utólagos végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.
- [23] Terhelt10 X.r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 400.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén 200 napi szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a X.r. vádlott a szabadságvesztésből – annak utólagos végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A X.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte.
- [24] Terhelt11 XI.r. vádlottat 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy a XI.r. vádlott a szabadságvesztésből – annak utólagos végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A XI.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte.
- [25] Terhelt12 XII.r. vádlottat 2 év szabadságvesztésre és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 300.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén 200 napi szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a XII.r. vádlott a szabadságvesztésből – annak utólagos végrehajtása esetén – legkorábban a

büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A XII.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte.

- [26] Terhelt13 XIII.r. vádlottat 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 600.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén 300 napi szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.
- [27] Terhelt14 XIV.r., Terhelt15 Baronu XV.r., Terhelt16 XVI.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt19 XIX.r., Terhelt20 XX.r., Terhelt21 XXI.r. és Terhelt22 XXII.r. vádlottat 1-1 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2-2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy nevezett vádlottak a szabadságvesztésből – annak utólagos végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra.
- [28] Az elsőfokú bíróság az eljárás alatt lefoglalt és bűnjelként kezelt iratanyagnak az iratok közti kezelését rendelte el, továbbá a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL00156/2018. szám alatt kezelt 147.730,- forintból a vagyoneklobzás után fennmaradó összeg lefoglalását megszüntette és 30.000,- forintot az I.r. vádlottnak, míg 57.730,- forintot a XI.r. vádlottnak rendelt kiadni. A Magyar Államkincstárnál Bü.91.683 szám alatt kezelt 1.410,60 euró lefoglalását is megszüntette és abból 400 eurót az I.r. vádlottnak, 100 eurót a XI.r. vádlottnak, míg a fennmaradó 910,60 eurót Terhelt9 örökösének rendelte kiadni.
- [29] Külön-külön kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás során az oldalukon felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg 1.298.584,- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.
- [30] A törvényszék Terhelt2 II.r. vádlottat az ellene a Btk. 305. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól az 1998. évi XIX. törvény 331. § (1) bekezdése alapján – az 1998. évi XIX. törvény 6. § (3) bekezdés b) pontjának első fordulatra figyelemmel – bizonyítottság hiányában felmentette.
- [31] A kihirdetett elsőfokú ítélettel szemben az ügyész – 3 nap gondolkodási határidő fenntartását követően – a törvényes határidőn belül Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt5 V.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt11 XI.r. és Terhelt12 XII.r. vádlott esetében jelentett be fellebbezést.
- [32] Az I.r. vádlott vonatkozásában a terhére, további 1 rendbeli vesztegetés büntetében való bűnösségének megállapítása, a büntetés súlyosítása és pénzbüntetés kiszabása végett. A II.r. vádlott esetében a terhére, bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása céljából. Az V.r.

vádott tekintetében az eltérő minősítés miatt. A VIII.r. vádlott vonatkozásában a terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, a felfüggesztő rendelkezés mellőzése és pénzbüntetés kiszabása érdekében. A XI.r. és XII.r. vádlott esetében a terhükre, ugyancsak hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, a felfüggesztő rendelkezés mellőzése és a XI.r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása végett. Végezetül a vagyonekhozásra vonatkozó rendelkezéssel szemben is fellebbezést jelentett be, azonban annak irányát nem jelölte meg.

- [33] A Fővárosi Főügyészség fellebbezésének indokolásában a fellebbezés irányát akként módosította, hogy a II.r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.
- [34] Az I.r. vádlott vonatkozásában kizárólag a súlyosításra irányuló indítványát tartotta fenn, azonban a VIII.r., XI.r. és XII.r. vádlott tekintetében egységesen hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását és a felfüggesztő rendelkezés mellőzését kérte. Fellebbezésének az V.r. vádlott esetében az eltérő minősítést, továbbá a vagyonekhozást támadó részét nem tartotta fenn.
- [35] Terhelt1 I.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, védője a tényállás részben téves megállapítása, a büntetés jelentős mértékű enyhítése, valamint a vagyonekhozás mellőzése érdekében, Terhelt5 V.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést, Terhelt8 VIII.r. vádlott és védője három nap gondolkodási határidőt tartott fenn, Terhelt10 X.r. vádlott és védője ugyancsak három nap gondolkodási határidőt tartott fenn, Terhelt11 XI.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, védője a büntetés enyhítése céljából, Terhelt12 XII.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, védője a büntetés enyhítése végett, Terhelt13 XIII.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés helyett intézkedés alkalmazása érdekében, Terhelt14 XIV.r. vádlott, Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott, Terhelt16 XVI.r. vádlott és Terhelt18 XVIII.r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés miatt, Terhelt19 XIX.r. vádlott védője az irány megjelölése nélkül, Terhelt20 XX.r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett, Terhelt21 XXI.r. vádlott védője felmentés érdekében és Terhelt22 XXII.r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.
- [36] A VIII.r. vádlott védője a törvényes határidőn belül elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés miatt fellebbezést jelentett be, míg a X.r. vádlott és védője az elsőfokú ítélettel szemben a három napon belül nem élt fellebbezéssel.
- [37] Az elsőfokú bíróság ítéletét a kihirdetését követően Terhelt2 II.r. vádlott és védője, terhelt3 III.r. vádlott és védője, továbbá terhelt4 IV.r. vádlott és védője tudomásul vették.

- [38] A törvényszék ítélete terhelt³ III.r. vádlott, terhelt⁴ IV.r. vádlott és Terhelt¹⁰ X.r. vádlott vonatkozásában 2018. április 23. napján jogerőre emelkedett.
- [39] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.437/2018/1-I. számú átiratában az ügyészség fellebbezését módosítva tartotta fenn.
- [40] Elsődlegesen utalt arra, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében a felülbírálat teljes körű, majd kifejtette, hogy a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel Terhelt² II.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék ítélete megalapozatlan, azonban álláspontja szerint e megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető.
- [41] Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat feltárta és a logika szabályainak megfelelően egyenként és összességükben is értékelte. A II.r. vádlott kivételével indokát adta annak, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, illetve vetett el, valamint az adott bizonyítékot milyen okirat támasztotta alá.
- [42] Érvelése szerint a mérlegeléssel megállapított tényállás a II.r. vádlottól eltekintve megalapozott és abból a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére. Jogi álláspontja szerint a cselekmények minősítése is törvényes, valamint az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekben is helyesen döntött.
- [43] Meglátása szerint azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt² II.r. vádlottat az ellene emelt vád alól felmentette, aminek alátámasztására elsőként arra hivatkozott, hogy nevezett vádlott a vádbeli időszakban eseti jelleggel, vezetői utasításra állampolgársági ügyeket is intézett, ezért tisztában volt, illetve tudatában kellett lennie az állampolgársági ügyek intézésekor rá is kötelező erővel bíró hatályos jogszabályokkal, így elsősorban azzal, hogy a kérelem átvételekor a magyar nyelvtudást ellenőriznie és annak megtörténtét az aláírásával igazolnia kellett.
- [44] Kérte figyelembe venni, hogy a tényállás szerint az egyszerűsített honosítási kérelmet tartalmazó adatlapokat a II.r. vádlott vette át és a kérelem aláírásával igazolta, hogy terhelt⁶ a magyar nyelvet érti és beszéli.
- [45] Megítélése szerint az nem bír jelentőséggel, hogy a kérelem benyújtásakor elsődlegesen a magyar nyelvet jól beszélő személy² kommunikálhatott a II.r. vádlottal, mivel a magyar nyelv tudásának ellenőrzése csak személyesen lehetséges, azt a II.r. vádlottnak mindkét kérelmező esetében külön-külön kellett volna ellenőrizni. A fellebbviteli főügyészség szerint ebből

viszont az következik, hogy Terhelt2 II.r. vádlott a kötelezettségét szándékosan megszegte, amikor az említett kérelmező tekintetében a magyar nyelv tudásáról nem győződött meg, ennek ellenére a nyelvtudást az aláírásával igazolta, amely magatartásával megvalósította a hivatali visszaélés büntettét.

- [46] A vádhatóság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetést befolyásoló tényezőket alapjaiban helyesen vette számba, azonban további súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a vádlottak cselekménye alkalmas az államigazgatásba vetett bizalom megingatására. Megítélése szerint a kiszabott büntetések nem tetтарыnyosak, ezért az I.r., VIII.r., XI.r. és XII.r. vádlott tekintetében a súlyosításra irányuló indítványt fenntartotta.
- [47] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla akként változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, hogy Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztés büntetését a középmértékhez igazítva súlyosítsa, Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségét állapítsa meg a Btk. 305. § a) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatali visszaélés büntettében, vele szemben szabjon ki börtön fokozatú szabadságvesztés büntetést, tiltsa el az állami tisztviselői foglalkozástól és a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre függessze fel. Terhelt8 VIII.r., Terhelt11 XI.r. és Terhelt12 XII.r. vádlott vonatkozásában indítványozta, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztését a másodfokú bíróság mellőzze és e vádlottakat mellékbüntetésül tiltsa el a közügyek gyakorlásától. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [48] Terhelt1 I.r. vádlott védője fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában az elsőfokú ítélet 10. tényállási pontjával kapcsolatban előadta, hogy az abban leírtakat a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével állapította meg, mivel nem lehetett volna ítéleti bizonyossággal arra következtetni, hogy védenca tudattartalma kiterjedt a nejlonszatyorban elhelyezett italra és készpénzre.
- [49] Kérte figyelembe venni, hogy mind a XI.r., mind a XII.r. vádlott vallomása következetes volt abban, hogy az I.r. vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy mi volt az átadott csomagban. Álláspontja szerint nem állapítható meg védenca részéről olyan szándékos magatartás, amely előny kérésében, vagy előny elfogadásában jelentkezett volna, míg egy szatyor átvétele nem bizonyítja azt, hogy Terhelt1 a működésével kapcsolatban kért vagy fogadott el előnyt. Kitért arra is, hogy a megfigyelést végző nyomozók az átadásakor a helyszínen nyomban elvették a szatyrot, így nem lehet kizárni, hogy az I.r. vádlott, amint észlelte volna, hogy mi található benne, azt visszaadta volna a XI.r. vádlottnak. Mindezekre figyelemmel meggyőződése szerint a 10. tényállási pontban foglalt cselekmény is kizárólag hivatali visszaélés büntettének minősíthető.
- [50] A védő rendkívüli módon eltúlzottnak értékelte a büntetlen előéletű I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést, továbbá megítélése szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések között jelentős belső aránytalanság állapítható meg.

- [51] Az I.r. vádlott személyi körülményeire tekintettel a védő a szabadságvesztés büntetés jelentős mértékű enyhítését és próbaidőre való felfüggesztését indítványozta, mivel megítélése szerint védence esetében a büntetési célok a szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetők. Az enyhítésre irányuló indítványának alátámasztása céljából csatolta a Károlyi István Gyermekközpont Kísérő Nélküli Kiskorúak Gyermekotthona igazgatójának Terhelt1re vonatkozó jellemzését, amelyből megállapítható, hogy az I.r. vádlott jelenleg a főtí gyermekvárosban dolgozik nevelőtanárként.
- [52] Terhelt5 V.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezés írásban kifejtett indokolásában elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés, így a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés tartamának és a pénzbüntetés végösszegének enyhítését kérte.
- [53] A felmentésre irányuló indítványa körében mind a tényállást, mind annak jogi minősítését vitatta. Hangsúlyozta, hogy 2013. március hónaptól az egyszerűsített honosítási eljárással kapcsolatos jogszabály megváltozott, melynek eredményeként a polgármesteri hivatalnál már csak ceremonális eskütételre került sor, amellyel kapcsolatban az V.r. vádlott fő feladata az eskütétellel kapcsolatos feladatok megszervezése volt. Kérte figyelembe venni, hogy amíg az egyszerűsített honosítási eljárás az eskütétel végett a polgármesteri hivatalhoz jut, addig számos állami apparátusi ellenőrzés előzi meg, így az V.r. vádlottban fel sem merülhetett, hogy a korábbi ügyintézők a jogszabályokat megkerülve jártak el.
- [54] Kiemelte tanú5 tanúvallomását, aki szerint Terhelt5 a vádbeli időszakban terelgette az ügyfeleket, a polgármesternek adott át honosítási okiratokat, felügyelte a dolgok menetét. Hivatkozott továbbá tanú23 tanúvallomására is, aki szerint a jogszabály nem határozta meg, hogy a magyar nyelvet milyen szinten kellett ismerni vagy érteni, annak eldöntése az ügyintézőre volt bízva. Ezzel kapcsolatban idézte a 6/1476/7/2013-as állásfoglalásban foglaltakat. Mindezekre figyelemmel elfogadhatónak nevezte védence előadását, miszerint a honosítandó személyek nyelvtudását nem vonta kétségbe.
- [55] A védő külön kitért az elsőfokú ítélet tényállásának 3. pontjában írtakra, mivel érvelése szerint a bizonyítékként megjelölt telefonbeszélgetésben nem hangzik el segítségkérésre vonatkozó utalás a nyelvismeret hiányának leplezése céljából, de a III.r., illetve IV.r. vádlottnak korábban nyújtott segítségére sem tér ki a beszélgetés, míg a bizonyítékként hivatkozott tanú3 és tanú4 tanúk vallomásai védenccével nem is hozhatók összefüggésbe.
- [56] Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság feltételezésbe bocsátkozott, amikor „nyilvánvaló okot” látott abban, hogy terhelt7 a Budapest xxx kerületi Polgármesteri Hivatal helyett az eskütétel helyeként a Budapest I. kerület Anyakönyvi Hivatalt jelölte meg, mivel a

magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 7. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a honosított válassza meg, hogy hol teszi le az esküt.

- [57] Az enyhítésre irányuló indítvány körében a védelem kérte, hogy a másodfokú bíróság vegye figyelembe az V.r. vádlott életkorát és büntetlen előéletét. Hangsúlyozta, hogy védeence egész életében jogkövető magatartást tanúsított, hasznos tagja a társadalomnak, munkáját megbecsülve, becsületesen végzi és jelenleg is kormánytisztviselőként dolgozik az Innovációs és Technológiai Minisztériumban, melynek alátámasztása végett másolatban csatolta a nevezett minisztérium által kiállított munkáltatói igazolást, valamint az V.r. vádlottra vonatkozó „Áthelyezési megállapodás” nevezetű iratot.
- [58] A védő indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla részesítse védencét előzetes mentesítésben, melyre véleménye szerint mind a személyisége, mind az életvezetése okán érdemes.
- [59] Terhelt8 VIII.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában a törvényesség és a büntethetőség elvét, valamint a bizonyítottság követelményét emelte ki. Érvelése szerint a hivatali visszaélés bűncselekményt csak egyenes szándékkal és célzatosan lehet elkövetni, azonban ezt sem a vádirat, sem az elsőfokú bíróság ítélete, de még a vádhatóság súlyosítást célzó fellebbezése sem tartalmazza. Kérte figyelembe venni, hogy amennyiben a legkisebb kétség merül fel a bizonyítékokkal szemben, akkor azt minden esetben a terhelt javára kell értékelni. Kifogásolta, hogy a büntetőügyben sem a nyomozó hatóság, sem a vádhatóság tagjait „nem zavarta” az a tény, hogy a VIII.r. vádlottal összefüggésbe hozott személyek már előzetesen átestek polgármesteri és konzuli, magyar nyelvtudásra vonatkozó pozitív ellenőrzésen.
- [60] Mindezek alapján elsődlegesen védeence felmentését indítványozta elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában, míg másodlagosan a törvényszék ítéletének helybenhagyását kérte.
- [61] Terhelt11 XI.r. vádlott és Terhelt12 XII.r. vádlott védője a fellebbezés írásban beadott indokolásában előadta, hogy az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást és a bűnösségre levont következtetést egyik védeence esetében sem vitatja, azonban a törvényszék által alkalmazott szankciókat eltúlzottnak tartja. A XI.r. vádlott tekintetében kiemelte ténybeli beismerő vallomását, büntetlen előéletét, az időmúlást, az életkorát, valamint a megélhetési körülményeit. A XII.r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként utalt a ténybeli beismerő vallomására, arra a motívumra, hogy a cselekménnyel a barátját próbálta kimenteni az ukrán háborús helyzetből, továbbá, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik és büntetlen előéletű. Azt is kérte a XII.r. vádlott javára értékelni, hogy 2005 óta ugyanannak a cégnek a tulajdonosa, ügyvezetője, így vele szemben a pénzbüntetés kiszabása indokolatlan, aminek a törvényszék nem is adta okát.

- [62] Mindezekre figyelemmel kérte, hogy a másodfokú bíróság ne adjon helyt az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezésének, mindkét védencét részesítse előzetes mentesítésben, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.
- [63] terhelt16 XVI.r. vádlott védője fellebbezésének írásban előterjesztett indokolásában rögzítette, hogy védencét az elsőfokú bíróság a hivatali visszaélés büntetében felbujtóként találta bűnösnek. Ezzel kapcsolatban kérte figyelembe venni, hogy felbujtó az, aki a bűncselekmény elkövetésére mást szándékosan rábír, így a felbujtó elkövetési magatartása a rábírás, ami a tettesre gyakorolt olyan pszichikai ráhatás, ami kialakítja benne a konkrét elkövetésre vonatkozó szándékot. A felbujtó büntetőjogi felelősségének az alapja az, hogy cselekménye nélkül a tettes nem valósította volna meg a bűncselekményt. Kiemelte továbbá, hogy a felbujtás szándékos bűncselekményre való szándékos rábírást jelent, ezért a felbujtónak tudatában kell lennie a bűncselekménnyel és a magatartása bűncselekményre rábíró jellegével.
- [64] A védő vélelemként fogalmazta meg, hogy védenccé elkövetési magatartására az elsőfokú ítélet 34. oldalán található általános megfogalmazás vonatkozik, mivel megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem jelölt meg a XVI.r. vádlott vonatkozásában konkrét elkövetési magatartást.
- [65] Álláspontja szerint védenccé az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint sem tett mást, mint benyújtott egy kérelmet, azt az I.r. vádlott átvette, majd a nyelvtudás igazolását aláírta, azonban ez már nem a védenccé felelőssége, mivel terhelt16 alappal gondolhatta azt, hogy nyelvtudása elegendő a hivatal által támasztott nyelvtudási követelmények teljesítéséhez, a hivatalnak viszont joga van azt felülbírálni és a kérelmet elutasítani. Véleménye szerint egy kérelem benyújtása nem pszichikai ráhatás és különösen nem alkalmas arra, hogy a kérelmet befogadó ügyintézőben kialakítson konkrét bűncselekmény elkövetésére vonatkozó szándékot.
- [66] Meglátása szerint védenccé vonatkozásában sem a vádirat, sem az elsőfokú ítélet nem állapított meg konkrét, személyre szóló elkövetési magatartást. Érvelése szerint a XVI.r. vádlott nem is tudott az I.r. vádlottra pszichikai ráhatást gyakorolni, mivel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy nem beszél és nem ért magyarul, így kizárt, hogy szándékos, rábíró, felbujtó magatartást tanúsítson, ezért a védő végkövetkeztetése szerint terhelt16 nem követett el bűncselekményt.
- [67] Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg a törvényszék ítéletét és terhelt16 XVI.r. vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel. Végezetül megjegyezte, hogy az elsőfokú ítélet 24. oldalán írtakkal ellentétben védenccé még csak részben sem ismerte el a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

- [68] Terhelt18 XVIII.r. vádlott és Terhelt20 XX.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, és a tényállást ugyan teljes körűen feltárta, továbbá a rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot is mérlegelési körébe vonta, azonban megítélése szerint a törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy védencei szándékosan bírtak rá más személyt, illetve személyeket bűncselekmény elkövetésére. Ezen álláspontjával kapcsolatban visszautalt az eljárás korábbi szakaszában kifejtett jogi okfejtésére, amit továbbra is változatlan tartalommal fenntart. A védő erre tekintettel elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában kérte a XVIII.r. és XX.r. vádlott felmentését.
- [69] Amennyiben az ítéltábla nem osztaná a felmentésre vonatkozó érvelését, úgy másodlagosan mindkét védenccé vonatkozásában az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések enyhítését indítványozta, amelynek indokaként a jelentős időmúlásra és a büntetlen előéletükre hivatkozott.
- [70] Terhelt21 XXI.r. vádlott védője a fellebbezés írásban benyújtott indokolásában összefoglalta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete szerint védencével szemben kizárólag az a bizonyíték, hogy a X.r. vádlott társaságában igazoltatták, az igazoltatás során megállapították, hogy nem ért és nem beszél magyarul, végezetül bizonyítékként szolgálnak még a honosítás iránt beadott iratok. Kiemelte, hogy a védencével szemben felhasznált rendőri jelentés szerint a XXI.r. vádlott „magyarul nem tud beszélni”, ezzel szemben a törvényszék azt állapította meg a terhére, hogy „nem ért és nem beszél magyarul”, amely véleménye szerint a rendőri jelentés tartalmának el nem fogadható kiterjesztő értelmezése. Megjegyezte, hogy védenccé kihallgatására sem a nyomozati, sem a bírósági szakban nem kerülhetett sor, mivel ismeretlen helyen tartózkodik.
- [71] A védő kérte figyelembe venni, hogy a felbujtás szándékos és célzatos elkövetést feltételez, így az elkövető szándékát kiemelten szükséges vizsgálni, azonban erre jelen esetben nem volt lehetőség. Érvelése szerint a felbujtás akkor valósul meg, ha a bűncselekmény elkövetését elkezdik, ezzel szemben a XXI.r. vádlott vonatkozásában nem állapítható meg a cselekmény megkezdése, mert a honosítási kérelem beadása önmagában akkor sem bűncselekmény, ha a kérelmező nem beszéli a magyar nyelvet.
- [72] Álláspontja szerint az intézkedő rendőrök nem állapíthatják meg azt, hogy Terhelt21 nyelvtudása milyen mértékű, mivel erre vonatkozólag a honosítási kérelem ügyintézése során meg van a megfelelő eljárás. Kifejtette továbbá, hogy véleménye szerint kizárólag a titkosszolgálati eszközök igénybevételével beszerzett bizonyíték nem lehet elegendő alap a bűnösség megállapítására, amin nem változtat a rendőrök tanúként történt kihallgatása sem.
- [73] Mindezek alapján indítványozta Terhelt21 XXI.r. vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentését.

- [74] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen tartalmilag megismételte az átiratban leírtakat. Terhelt2 II.r. vádlott esetében két tényre hívta fel a figyelmet, így elsőként arra, hogy nevezett vádlott a kérelmet személyesen vette át, míg másodikként arra, hogy a magyar nyelv ismeretére vonatkozó ellenőrzési kötelezettségét szándékosan megszegte, amely tényekből a bűncselekmény elkövetésének megállapíthatósága következik.
- [75] Az I.r. és XIII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen Terhelt1 I.r. vádlott esetében fenntartotta és egyben megismételte az írásban kifejtett érveit és indítványát, míg Terhelt13 XIII.r. vádlott vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a bűnpártolás szándékos bűncselekmény, azonban jelen esetben olyan okiratok kerültek megsemmisítésre, amelyek nem is voltak összefüggésben a büntetőüggyel. Álláspontja szerint a vád tárgyává tett kérdés kizárólag azzal a szabállyal hozható összefüggésbe, miszerint a nap befejeztével az iratokat el kellett zárni, nem maradhattak az íróasztalon, továbbá azt is állította, hogy a XIII.r. vádlott nem is tudott ekkor még arról, hogy kivel szemben és milyen eljárás folyik, így mindezen tényekre tekintettel a XIII.r. vádlott bűncselekmény hiányában való felmentését indítványozta.
- [76] A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen is az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte védenec tekintetében. Álláspontja szerint a törvényszék a II.r. vádlottra vonatkozó tényállást helyesen állapította meg, és védencére vonatkozólag hangsúlyozta, hogy a lehallgatási anyagból kitűnően a büntetőügy szereplőivel nem állt kapcsolatban.
- [77] Az V.r. vádlott védője a nyilvános ülésen kiegészítés nélkül fenntartotta az írásban előadott indokait.
- [78] A VIII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen ugyancsak fenntartotta az írásban kifejtett érveit, melyek közül külön is kiemelte a védenec esetében hiányzó szándékosságot és célzatosságot, amelyek nélkül a terhére rótt bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg.
- [79] A XI.r., XII.r., XIV.r. és XV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen Terhelt11 XI.r. vádlott és Terhelt12 XII.r. vádlott tekintetében megismételte az írásban előadottakat, míg Terhelt14 XIV.r. vádlott és Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott esetében elmondta, hogy nevezett vádlottak sikeres állampolgársági esküt tettek, továbbá rámutatott, hogy az a tény, hogy az eljárás alatt nem derült ki magyar nyelvtudásuk szintje, még nem értékelhető a terhükre, ezért bizonyítottság hiányában való felmentésüket kérte.
- [80] A XVI.r. vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban kifejtett indokait fenntartva védenec bűncselekmény hiányos felmentését indítványozta.

- [81] A XVIII.r. és XX.r. vádlott védője a nyilvános ülésen szintén fenntartotta az írásban részletezett érveit és továbbra is védenői elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában való felmentését, míg harmadsorban a velük szemben kiszabott büntetések enyhítését kérte.
- [82] A XIX.r. vádlott védője a nyilvános ülésen elsődlegesen védenői felmentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan a védenőivel szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Indoklásul előadta, hogy a XIX.r. vádlott a 4. tényállási pontban érintett, azonban esetében kizárólag az került rögzítésre, hogy beadta a honosítási kérelmet, amely ügyintézés során az I.r. vádlott járt el, majd amikor a nyelvtudását újra ellenőrizték, akkor kiderült, hogy a magyar tudása nem megfelelő szintű. Álláspontja szerint e tényekből nem állapítható meg Terhelt¹⁹ bűnösséget megalapozó cselekvősege, így kérte védenői bizonyítottság hiányában való felmentését. Az enyhítésre irányuló indítványa vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a XIX.r. vádlottal szemben nem merült fel súlyosító körülmény.
- [83] A XXI.r. vádlott védője a nyilvános ülésen ugyancsak fenntartotta az írásban benyújtott indoklását és összegzésként megjegyezte, hogy a kérelem benyújtása még nem bűncselekmény, ezért védenői bizonyítottság hiányában való felmentését indítványozta.
- [84] A XXII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta az elsőfokú eljárásban elmondott védőbeszédét és elsődlegesen védenői felmentését, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.
- [85] A másodfokú határozat kihirdetését megelőző nyilvános ülésen jelen volt vádlottak közül az V.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában nem tartotta magát bűnösnek és kijelentette, hogy a legjobb tudása szerint járt el a vád tárgyává tett ügyekben.
- [86] A VIII.r. vádlott az utolsó szó jogán fenntartotta az eljárás alatt elmondottakat, egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.
- [87] A XI.r. vádlott az utolsó szó jogán kérte figyelembe venni, hogy terhelt¹⁷ helység²⁰ a háborús helyzet miatt megkapta a behívót, ezért találta ki, hogy a honosítási kérelem által mentesülhetne a katonaság alól. Hivatkozása szerint az ügyintézés követően azzal hívta fel, hogy 60.000,- forinttal hálálják meg az ügyintézőnek a sikeres eljárást. Hangsúlyozta, hogy a fiának semmi köze nincs jelen üggyhöz, tőle csak elkérte az átadott pénzösszeget, azonban ez más értelmet kapott a bírósági tárgyaláson. Végezetül kiemelte, hogy a fiával nem voltak úgynevezett nepperek, összesen körülbelül csak négy alkalommal járt a Bevándorlási Hivatalban.

- [88] A XVI.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatok előadásakor már nem kívánt a nyilvános ülésen részt venni, azonban az ügyel kapcsolatban a nyilvános ülés első hatánapján elmondta, hogy csak megkísérelte a magyar állampolgárság megszerzését, melyhez igazolta, hogy magyarok lakta területől származik. Az adott napon kívárta a sorát, a kérelmet átadta az ügyintézőként eljáró I.r. vádlottnak, aki „szerencsétlenségére” azt átvette, majd többet nem is volt vele kapcsolatban. Mindezek alapján az ügyben nem érzi magát bűnösnek, ezért kérte, hogy az ítéltábla mentse fel az ellene emelt vád alól.
- [89] Az ellentétes irányú fellebbezések közül kizárólag Terhelt¹¹ XI.r. vádlott és Terhelt¹² XII.r. vádlott, valamint védőjük fellebbezése alapos az enyhítést célzó részében.
- [90] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 2018. július 1. napján történt hatályba lépésre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 868. § (1) bekezdése alapján a Be. rendelkezései szerint bírálta felül.
- [91] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta, amelynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a perrendi szabályokat mind a tárgyaláson jelen volt, mind a külföldön, illetve ismeretlen helyen tartózkodó vádlottak esetében megtartotta, a bizonyítást teljes körűen lefolytatta.
- [92] A megjelent vádlottakat, a tanúkat kihallgatta, a vádlottak korábbi vallomásait, a tanúvallomásokat, a szakértői véleményeket, illetve az okirati bizonyítékokat ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.
- [93] A beszerzett bizonyítékokat az ítélete meghozatalkor hatályban volt 1998. évi XIX. törvény 78. § (3) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről minden egyes vádlott és tényállási pont vonatkozásában példaszerűen számot adott.
- [94] Az elsőfokú bíróság teljes körűen megvizsgálta a bizonyítékokat és azokat értékelési körébe vonta, majd az 1998. évi XIX. törvény 258. § (3) bekezdés d) pontjában írtaknak megfelelően mindenre kiterjedően megindokolta, hogy a büntetőügy egészét érintően, valamint az egyes tényállási pontok vonatkozásában mely bizonyítékot miért fogadott el, indokolási kötelezettségének valamennyi releváns kérdés tekintetében eleget tett.

- [95] Az elsőfokú bíróság a törvényi szabályozás és a vádlottak egy részének munkavégzésére vonatkozó okiratok alapján helytállóan állapította meg a büntetőügy tárgyát képező cselekménysorozat jogszabályi hátterét és az I.r., II.r., V.r., valamint VIII.r. vádlott kinevezésével és munkakörével összefüggő tényeket.
- [96] A bizonyítékok értékelése során a törvényszék ítélete 25. oldalán pontosan jelölte meg, hogy a vádlottak tagadásával szemben a tényállást a nyomozati iratanyag mely részeire alapította, azt a másodfokú bíróság kizárólag annyiban javítja ki, hogy az elsőfokú ítélet 25. oldalának utolsó előtti sorában a XXI.r. vádlottra vonatkozó nyomozati anyag helyesen a II. számú nyomozati iratok 461-533. oldala.
- [97] Az elsőfokú bíróság az érdemi indokolásának átláthatóságát nagy mértékben elősegítve akkor is helyesen járt el, amikor ítélete 26. oldalának második bekezdésében külön összefoglalta azokat a bizonyítékokat, amelyek a kérelmezők magyar nyelvtudásának hiányát támasztották alá, azonban e körben a törvényszék ítélete annyiban korrigálásra szorul, hogy az elsőfokú bíróság tévedésből a terhelt6tal és a egyéb érdekelt8al összefüggésbe hozható bizonyítékokat felcserélte, így az I. számú nyomozati irat 289. oldalán található rendőri jelentés és az azt megerősítő tanú2 és tanú1 tanúvallomása helyesen Terhelt6hoz köthető, míg az I. számú nyomozati irat 285. oldalán elfekvő rendőri jelentés és az azt alátámasztó tanú4 és tanú3 tanúvallomása valójában terhelt7hoz kapcsolódó bizonyíték.
- [98] A magyar nyelv ismeretének erőteljes hiányosságait, illetve a magyar nyelvben jártasság teljes hiányát alátámasztó valamennyi bizonyíték kétséget kizáró módon megerősítette azt a tényt, hogy a kérelmezők még csak meg sem közelítették azt a szintet, amely a honosítási kérelem benyújtásához elvárható és egyben szükséges volt. A másodfokú bíróság nem osztotta azt a védői álláspontot, miszerint a rendőri jelentés nem alkalmas a nyelvtudás hiányosságának bizonyítására, mivel az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban helytállóan idézte a Kúria teljesen azonos tárgykörben, azonban közigazgatási eljárás keretében hozott Kfv.II.37.704/2015/6. számú ítéletében kifejtetteket, melynek értelmében nincs szükség szakértelemre, sem szakértőre annak megállapítása végett, hogy az adott személy megfelelően beszél, illetve érti-e a magyar nyelvet, ez pár mondat elhangzása után aggálytalanul eldönthető mindenki számára.
- [99] A törvényszék az I.r. és VIII.r. vádlott esetében logikus és ésszerű indokát adta annak, hogy miért nem fogadta el védekezésüket, miszerint nem kaptak megfelelő iránymutatást a magyar nyelvismeret ellenőrzésére vonatkozólag, amivel kapcsolatban alappal hivatkozott arra a tényre, hogy azok a rendőrök sem kaptak külön kiképzést a magyar nyelvtudás ellenőrzésére, akik azonnal meg tudták állapítani, hogy az igazoltatott személy magyar nyelvismerete a legalacsonyabb szintű kommunikációt sem tette lehetővé.
- [100] A másodfokú bíróság azt is kiemeli, hogy Terhelt8 VIII.r. vádlott maga mondta el a nyomozás során, hogy miként ellenőrizték a magyar nyelvtudást (II. számú nyom. ir. 3059. oldal),

azonban, ha az általa előadottakat valóban minden esetben betartották volna, akkor az érintett személy nyelvtudásának hiányossága azonnal kiderült volna számukra és nem igazolták volna a kérelmező megfelelő nyelvismeretét. Az ítéltábla arra is rámutat, hogy az irányadó tényállás 5., 6. és 13. pontja szerint voltak olyan munkatársak, akiknek az I.r. és VIII.r. vádlottal ellentétben rögtön feltűnt a szükséges nyelvismeret hiánya azokat a személyeket érintően, akikről e vádlottak aláírásukkal azt igazolták, hogy a magyar nyelvben való jártasságuk alapján megfelelnek a honosítás feltételének.

- [101] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által leírtakon túl e tárgykörben még szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a volt ügyintéző vádlottak esetében a magyar nyelvtudás elvárt szintjének ellenőrzésére vonatkozó útmutatás hiányára azért sem lehet alappal hivatkozni, mert az I.r. és VIII.r. vádlott nem minden elé került ügyet intézett el szabálytalanul, amiből értelemszerűen következik, hogy a szabályoknak megfelelő eljárasmódot ismerték. Az I.r. és VIII.r. vádlott számára nyilvánvaló volt, hogy a kérelmen kizárólag a valósággal egyező adatokat kell felvezetni, amelynek természetes előfeltétele a bevezetendő adatok hitelességének a lehetséges mértékű ellenőrzése, így az ügyintézőként eljáró vádlottaknak bármiféle hivatalos útmutató nélkül sem lehetett kétsége afelől, hogy melyik eljárasmód a szabályos, vagyis az eljárásuk kötelességszegő jellegével tisztában voltak.
- [102] Az I.r. vádlott esetében ez utóbbi tény támogatja alá a II. számú nyomozati iratok 176. oldalán található kivonat is, amely a XI.r. és XII.r. vádlott között lezajlott és lehallgatott telefonbeszélgetést tartalmazza, amelyben Terhelt12 XII.r. vádlott egy ügyintézővel érintett, azonban vád tárgyává nem tett személlyel kapcsolatban kijelenti, hogy „mert ő nem tud meg se nyekkeni magyarul. Nem gyengén beszél, sehogy nem beszél.”, amire válaszul Terhelt11 XI.r. vádlott azt feleli Terhelt1 I.r. vádlottra utalva, hogy „jól tudja, hogy nem tud beszélni, ő tudja jól, és neki mondtam ezt. Ez nem lesz újdonság neki.”
- [103] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottak közül Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában részletes és az iratanyaggal összhangban álló indokát adta annak, hogy a 9. tényállási pont esetében nem lehetett kétséget kizáró módon megállapítani, hogy az időközben elhunyt Terhelt9 IX.r. vádlott által átvett 2.500,- euróból valamekkora összeg hozzá került volna, ellenben a 10. tényállási pont tekintetében a beszerzett és az elsőfokú ítéletben taglalt bizonyítékok alapján ítéleti bizonyossággal lehetett rögzíteni, hogy a tényállásban rögzített helyen és időben készpénzt vett át Terhelt11 XI.r. vádlottól.
- [104] Terhelt11 XI.r. vádlott és fia, Terhelt12 XII.r. vádlott között lezajlott egyik lehallgatott beszélgetésből egyértelműen kitűnik, hogy az I.r. vádlottól nem volt idegen a pénzért való segítő közreműködés (II. számú nyom. ir. 178. oldal), azonban az elsőfokú bíróság az iratanyaggal és a bizonyítékokkal összhangban járt el, amikor ítélete 10. tényállási pontjában az NF.3444/2015/87-I. számú vádirat 6. vádpontjában írtakkal ellentétben nem állapította meg tényként, hogy Terhelt1 I.r. vádlott „előzetes megállapodásuknak megfelelően, anyagi ellenszolgáltatás fejében” járt el kötelességszegő módon, mivel ez a lehallgatási anyagra figyelemmel csak gyanítható, azonban kétséget kizáróan nem bizonyított, így a Be. 7. § (4) bekezdésben foglalt alapelvre tekintettel a tényállás részét sem képezhette. Az ítéltábla

hangsúlyozza, hogy a 10. tényállási pont esetében a vádirattól eltérés megalapozottságát a vádhatóság nem vitatta.

- [105] Terhelt1 I.r. vádlottnak a büntetőügyben betöltött központi szerepét a XI.r. és XII.r. vádlottal való ismeretségén túl az a tény is megerősíti, hogy Terhelt10 X.r. vádlottal folyamatos kapcsolatban állt, akivel – amint arra a törvényszék helyesen utalt ítélete 28. oldalának utolsó bekezdésében – a megfigyelésekről készült jelentések szerint még a munkahelyén kívül is találkozott dokumentumok átadása végett.
- [106] Terhelt8 VIII.r. vádlottnak a honosítási kérelmekkel kapcsolatos bűnös szándékát a magyar nyelvismeret szükséges ellenőrzésének tudatos mellőzésén túl önmagában az iratok megsemmisítésére irányuló cselekvősege is alátámasztotta, az elsőfokú bíróságnak az ezzel összefüggő és Terhelt13 XIII.r. vádlottat is érintő indokolása ugyancsak helytálló.
- [107] A VIII.r. vádlott védőjének fellebbezésében írtak miatt a másodfokú bíróság jelen helyen azt is rögzíti, hogy a védő hivatkozásával ellentétben a védence eljárásával kapcsolatba hozható Terhelt14 XIV.r. vádlott, Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott és Terhelt22 XXII.r. vádlott a kérelem benyújtása előtt a magyar nyelvtudásra vonatkozó polgármesteri, konzuli, vagy egyéb ellenőrzésen nem vett részt.
- [108] Terhelt11 XI.r. vádlott és Terhelt12 XII.r. vádlott vonatkozásában szintén irathűen és a logika szabályai szerint indokolta meg, hogy mindkét vádlott tisztában volt azzal a ténnyel, hogy terhelt17 nem értette, illetve beszélt a magyar nyelvet, továbbá annak is helyes indokát adta, hogy miért nem volt elfogadható a XI.r. vádlott védekezése, miszerint csak húsvéti ajándékot adott az I.r. vádlottnak.
- [109] Az ítéltábla Terhelt11 XI.r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatára figyelemmel arra is rámutat, hogy a már többször hivatkozott lehallgatási anyag egyértelműen megcáfolja állítását, miszerint a fia, Terhelt12 XII.r. vádlott nem volt érintett a büntetőügyben.
- [110] A törvényszék ítélete 29. oldalának második felében Terhelt14 XIV.r. vádlott, Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott és Terhelt16 XVI.r. vádlott esetében is alapos és az iratokkal összhangban álló magyarázattal szolgált arra vonatkozólag, hogy a magyar nyelv ismerete mindegyikük esetében hiányzott.
- [111] A XIV.r. és XV.r. vádlott esetében helyesen utalt arra, hogy egyikük sem kérte a tárgyaláson a tolmács igénybevételének mellőzését, amit az ítéltábla még kiegészít azzal a megállapítással, hogy e vádlottak és védőjük nyilvánvalóan az egész eljárás alatt tudatában voltak annak, hogy a gyanúsítás szövegében, majd a vádirati tényállásban a személyüket érintő, a magyar nyelv ismeretének hiányára vonatkozó állítást a legegyszerűbben akként cáfolhatták volna meg, ha magyar nyelvtudásukról akár a nyomozó hatóság tagjának, akár a törvényszéken eljáró tanács

tagjainak a nyilatkozatok magyar nyelven való előadása révén számot adtak volna, azonban ezzel a nyilvánvaló lehetőséggel nem éltek, amiből kizárólag a magyar nyelv ismeretének teljes hiányára lehet következtetni.

- [112] Az elsőfokú bíróság a XVI.r. vádlott vonatkozásában helytállóan idézte fel a nyelvtanár tanú által előadottakat, amelyekből pontosan az következett, hogy Terhelt16 nem rendelkezett a megfelelő nyelvtudással, amit egy „gyorstalpaló” nyelvtanfolyam keretében próbált bepótolni, azonban ez általa tudottan is ellentétben állt a kedvezményes honosítás jogintézményének céljával, mivel az valamennyi külföldi állampolgárságú vádlott számára egyértelmű volt, hogy a hivatkozott jogintézményt létrehozó törvényt nem azért alkották meg, hogy az országhatáron túl élő külföldi állampolgárok egy intenzív magyar nyelvtanfolyam elvégzésével elsajátítsák azt a minimális nyelvtudást, ami az ügyintézéshez szükséges, majd az így megszerzett tudás „jutalmaként” magyar állampolgárságot kapjanak.
- [113] A XVI.r. vádlott esetében a másodfokú bíróság arra is rámutat, hogy a nyilvános ülésen saját anyanyelvén szólalt fel tolmács segítségével, amely tény ugyancsak a magyar nyelv ismeretének teljes hiányát mutatja.
- [114] A XVI.r. vádlott védője fellebbezésében és a nyilvános ülésen elmondott védőbeszédében is sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet 24. oldalának utolsó mondata tévesen tartalmazza, hogy védenca a terhére rótt bűncselekmény elkövetését részben beismerte, mivel azt az eljárás egésze alatt tagadta.
- [115] Az ítéltábla a II. számú nyomozati iratok 3169-3171. oldala, valamint a 32. sorszámú elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv 19-21. oldala alapján megállapította, hogy a XVI.r. vádlott még csak részben sem ismerte el büntetőjogi felelősségét a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében, így az elsőfokú ítélet hivatkozott mondatát akként módosítja, hogy nevezett vádlott a bűncselekmény elkövetését és a bűnösségét is tagadta, azonban a személyével összefüggésbe hozott ügyintézéssel kapcsolatos tényeket nem vitatta.
- [116] Terhelt18 XVIII.r. vádlott, Terhelt19 XIX.r. vádlott, Terhelt20 XX.r. vádlott, Terhelt21 XXI.r. vádlott és Terhelt22 XXII.r. vádlott esetében a bizonyítékok köre szűkös volt, azonban a törvényszék ítélete 25. és 26. oldalán hibamentesen jelölte meg a személyükkel kapcsolatba hozható vallomások és okirati bizonyítékokat, amelyek kivétel nélkül azonos irányba, a kedvezményes honosítás intézményének törvénybe ütköző módon való kijátszásába mutattak.
- [117] Terhelt18 XVIII.r. vádlott esetében külön is kiemeli a másodfokú bíróság, hogy már a gyanúsított kihallgatásáról felvett jegyzőkönyvből is kitűnik a magyar nyelvtudásának hiányossága (II. számú nyom. ir. 3349-3351. oldal), majd a bírósági szakban a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondó nyilatkozatban a saját védője fogalmazott akként, hogy „A nyilatkozatot készítettem és Terhelt18 vádlott részére orosz nyelven tolmácsoltam...”

(47. sorszámú elsőfokú bírósági irat), amely megnyilatkozás szintén a magyar nyelvtudás hiányát erősíti meg.

- [118] Végezetül a törvényszék ügydöntő határozatának 30. oldalán részletesen foglalkozott a Terhelt2 II.r. vádlottra vonatkozó bizonyítékok körével, amely adatokból – a vádhatóság érvelésével ellentétben – az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a nyelvismeret megfelelő ellenőrzését magában foglaló vallomása ugyan nem fogadható el, azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy Terhelt6 a feleségével együtt nyújtotta be a kérelmet, aki utóbb meg is szerezte a magyar állampolgárságot, így nem zárható ki, hogy az ügyintézés alatt is a házastárs beszélt.
- [119] Az ítéltábla a II.r. vádlott tekintetében nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a bűnösségének ellentmondó tény az is, hogy – például az I.r. vádlottal ellentétben – a neve nem hozható összefüggésbe a többi vádlottal, a lehallgatott beszélgetések során még burkoltan sem hivatkoztak rá, a kérelem átvételének helye eltért a többi esettől, így az elkövetési hely sem kapcsolta össze a vád tárgyává tett ügyintézésekkel, továbbá a II.r. vádlott feladatkörébe a gyámügyek tartoztak és az inkriminált állampolgársági ügyet a kollégáját helyettesítve vette át. Mindezen körülmények a másodfokú bíróság álláspontja szerint is kizárólag a kellő körülmétekintés – mint munkajogi kategória – hiányát és nem a szándékos, célzatos és egyben büntetőtörvénybe ütköző magatartás megvalósulását mutatják.
- [120] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésekor logikai hibát tehát nem vétett és a beszerzett bizonyítékokból iratellenes, vagy az adott bizonyíték keretét meghaladó következtetéseket sem vont le, mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára minden elemében meggyőző volt, így az I.r., V.r., VIII.r., XIV.r., XV.r., XVIII.r., XX.r. és XXI.r. vádlott védőjének az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben bizonyítottság hiányában eltérő minősítést, illetve felmentést célzó indítványa a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán eredményre nem vezethetett.
- [121] A törvényszék nagyobb részt helyes tényállást állapított meg, azt a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében részben az iratok tartalma, részben a vádlottak fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozatai alapján csak kisebb mértékben kell kiegészíteni.
- [122] A tényállás kiegészítése előtt a másodfokú bíróság a vádra vonatkozólag annyiban pontosítja az elsőfokú bíróság ítéletének 10. oldalát, hogy a „Vád” címszó alatti első bekezdésben a VII.r. vádlott nevét terhelt7ra pontosítja, továbbá feltünteti, hogy a megjelölt vádirattal a Fővárosi Főügyészség emelt vádat.
- [123] A második bekezdésben a XIV.r. vádlott nevét Terhelt14ra, a XVI.r. vádlott nevét Terhelt16ra, míg a XVIII.r. vádlott nevét terhelt18ra pontosítja.

- [124] A harmadik bekezdésben feltünteti, hogy az elsőfokú bíróság a két büntetőügyet a 2017. szeptember 18. napján meghozott 31.B.1270/2017/2. számú végzéssel egyesítette, továbbá a büntetőeljárást Terhelt6 VI.r. vádlott és terhelt7 VII.r. vádlott esetében – a Fővárosi Ítéltábla 2.Beüf.10.461/2017/3. számú végzése által – 2017. július 6. napján jogerős 31.B.1683/2016/21. számú végzésével, míg terhelt17 XVII.r. vádlott tekintetében a 2017. november 30. napján meghozott 31.B.1128/2017/13. számú végzéssel különítette el.
- [125] Az elsőfokú ítélet 10. oldalának utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy az eljárást megszüntető végzés száma 31.B.1128/2017/32-I., amely határozat a kihirdetésének napján, azaz 2018. január 11-én emelkedett jogerőre.
- [126] Terhelt1 I.r. vádlott személyi részét a fellebbezés írásban előterjesztett indokolásához mellékelt irat alapján a másodfokú bíróság annyiban pontosítja, hogy 2015. évtől a Károlyi István Gyermekközpont Kísérő Nélküli Kiskorúak Gyermekotthonában nevelőtanárként dolgozik.
- [127] A fellebbezés írásbeli indokolásához másolatban becsatolt munkáltatói igazolásra és áthelyezési megállapodásra tekintettel Terhelt5 V.r. vádlott személyi részét akként módosítja, hogy 2019. február 15. napjától határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban, heti 40 órás munkaidőben az Innovációs és Technológiai Minisztérium Emberi Erőforrás Támogatáskezelő állományában az Európai Unió Projektigazgatóság Projekt Végrehajtási Osztályán osztályvezető munkakörben dolgozik.
- [128] Terhelt14 XIV.r. vádlott személyi részét kiegészíti azzal, hogy időközben a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2018. november 8. napján jogerős 3.BPK.XXIII.1061/2018/2. számú végzésével a 2017. június 7. napján elkövetett garázdaság vétsége miatt 150.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.
- [129] A történeti tényállást az elsőfokú ítélet 14. oldala harmadik bekezdésének első sorában a II. számú nyomozati iratok 757. oldala alapján úgy pontosítja, hogy az I.r. vádlottat 2007. december 15. napján nevezték ki.
- [130] Az 5. tényállási pont első sorában a vádlott megnevezését Terhelt16 XVI.r. vádlottra javítja ki, a 6. tényállási pont harmadik sorában a XX.r. vádlott nevét Terhelt20ra, a 7. tényállási pont második sorában a XXI.r. vádlott nevét terhelt21ra, a 12. tényállási pont első sorában a XIV.r. vádlott nevét Terhelt14ra, továbbá a 13. tényállási pont első sorában a XV.r. vádlott nevét Terhelt15 Baronura javítja ki.

- [131] A 11. tényállási pont első és második mondata közé – az NF.3444/2015/87-I. számú vádirat 7. vádpontjának megfelelően – beilleszti azt a mondatrészt, hogy „(...) őrizetbe vették, majd az I.r. és XIII.r. vádlott közös lakóhelyén házkutatást fogatosítottak, és ezt követően élettársa, Terhelt13 XIII.r. vádlott az esti órákban felhívta Terhelt1 barátnőjét (...)”.
- [132] Végezetül a 14. tényállási pont második sorában a „módosítás” szót a tartalmilag megfelelő honosítás szóval helyettesíti.
- [133] Az ítéltábla az előzőekben rögzítettek szerint pontosítja az érintett vádlottak nevét az elsőfokú ítélet indokolás részében is.
- [134] Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.
- [135] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság – Terhelt2 II.r. vádlott felmentésére tekintettel, a II.r. vádlottól eltekintve – okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, azonban a XI.r. és XII.r. vádlott cselekményének minősítése a később még kifejtendő okok miatt nem felel meg a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.
- [136] A minősítés körében elsőként azt szükséges rögzíteni, hogy bár a törvényszék ítélete 35. oldalán helytállóan idézte a hivatali vesztegetés elfogadása büntettének és a hivatali vesztegetés büntettének jelenleg hatályos törvényi tényállását, azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a cselekmények elkövetésének időpontjában a hivatkozott bűncselekmények törvényi tényállása eltérő volt, mivel az nem tartalmazta a „jogtalan” jelzőket az előny – mint törvényi tényállási elem – jellegének meghatározásaként. A „jogtalan” törvényi tényállási elemet a következetesség és a jogbiztonság érdekében az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXVI. törvény 36. § j), k), m) és n) pontja emelte be a Btk. 293. § (1) és (2) bekezdésébe, valamint a Btk. 294. § (1) bekezdésébe és a Btk. 294. § (3) bekezdés a) pontjába a 2015. évi LXXVI. törvény 67. §-a értelmében 2015. július 1. napjától kezdődő hatállyal, azaz a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények elkövetése után.
- [137] A Btk. 2. § (1) bekezdése főszabályként írja elő, hogy a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, ezért a másodfokú bíróság megállapította, hogy jelen esetben a 2012. évi C. törvénynek (Btk.) az utolsó elkövetéskor hatályos rendelkezései voltak az irányadóak, ezért az elsőfokú ítélet 35. oldaláról az ítéltábla minden esetben mellözi a „jogtalan” jelző – mint törvényi tényállási elem – használatát.

- [138] Az ítéltábla nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az elkövetéskor hatályos törvényi rendelkezések alkalmazása sem a korrupciós bűncselekmények, sem az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény minősítésére nem volt kihatással, a XI.r. és XII.r. vádlott cselekményének eltérő minősítése más jogi indokra vezethető vissza.
- [139] A Kúria EBH2018.B.13. számú határozatában kifejtette, hogy az 1978. évi IV. törvénnyel szemben a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény (Btk.) jelentőséget tulajdonít az időbeliségnek, és kirekesztette a múltbeli, már lezajlott hivatali működésre tekintettel, azt utólag – előzetes ígélet nélkül – díjazó, ellentételező magatartást, és csak a jelenbeli, tehát folyamatban lévő, és a jövőbeni, tehát reménybeli hivatali működést célba vevő, azt elérni szándékozó ellentételezésre, díjazásra korlátozza a büntetőjogi tilalmat.
- [140] A Btk. szerint az előny elfogadója továbbra is bűncselekményt követ el – hivatali működése alatti és utáni előny elfogadása esetén is –, az előny átadója viszont a hivatalos személy hivatali működésének befejeződése után csak akkor, ha jövőbeni szándéka bizonyított, mert a jogalkotó a „befolyásolni törekszik” jövőbe mutató tényállási elemmel, célzattal egészítette ki a törvényi tényállást.
- [141] A Kúria a hivatkozott határozatában kimondta, hogy ha a hivatalos személy (passzív vesztegető) a működése közben megszegi kötelezettségét és az aktív vesztegető a működés befejezése után ad előnyt, akkor az aktív oldalon cselekvő elkövető nem feltétlenül bűnös. Amennyiben bizonyított, hogy az aktív személy működése közben elhatározta a jogtalan előny későbbi juttatását, és ezt a szándékát kifejezte, akkor az aktív oldalon álló elkövető cselekménye is tényállásszerű, ellenkező esetben pusztán az előny önkéntes utólagos átadása nem valósít meg bűncselekményt.
- [142] Mindez azt jelenti, hogy az ügyintézés lezárását követően történt előny adása differenciált megítélés tárgyát képezi, mivel az ügyintézés lezárását követően az előny adása a célzat megállapíthatóságától vagy hiányától függően valósíthat meg bűncselekményt vagy nem büntetendő magatartást.
- [143] Az előny utólagos juttatása – kizárólag az átadó részéről – akkor nem bűncselekmény, ha nem lehet arra következtetni, hogy ezt az ügyfél a hivatalos személy éppen folyamatban lévő vagy jövőbeni tevékenységének befolyásolása célzatával adja. A hivatalos személy általi elfogadás – akár hatósági működésének befejezése után is – mindenképpen passzív vesztegetés, tehát bűncselekmény (EBH2018.B.13. III. pont).
- [144] A 10. tényállási pont a büntetőügy egyetlen tényállása, amely előny átadását tartalmazza. Az ítéltábla korábban már rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság irathűen járt el, amikor a váddal ellentétben e tényállási pontban nem rögzítette az „előzetes megállapodásuknak megfelelően, anyagi ellenszolgáltatás fejében” kitélt. Az irányadó 10. tényállási pont értelmében a XI.r. és XII.r. vádlott a hivatalos személynek, jelen esetben Terhelt I.r. vádlottnak nem a

működése előtt, nem is közben, hanem kizárólag azt követően, vagyis a hivatali eljárásának befejezése után adták át a tényállásban helyesen rögzített előnyt, amit ténylegesen a XI.r. vádlott nyújtott át, azonban a fiával, a XII.r. vádlottal előzetesen megbeszélve, vele teljes egyetértésben.

- [145] A hivatkozott kúriai útmutatásra figyelemmel az előny utólagos átadásának tényéből következően azt kellett megvizsgálni, hogy vannak-e a „befolyásolni törekszik” célzat megállapíthatósága alapjául szolgáló, vagy erre a következtetésre vezető tények a tényállásban. A vizsgálat eredményeként a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a XI.r. és XII.r. vádlott kizárólag a 10. tényállási pontban érintett, azonban e tényállási pontban nincsenek olyan konkrét tények, amelyek az I.r. vádlott jövőbeni befolyásolási célzatára utalnának, ezért az eddig kifejtettek alapján Terhelt¹¹ XI.r. vádlott és Terhelt¹² XII.r. vádlott cselekménye nem a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntettének, hanem – a III.r., IV.r., X.r., XIV.r., XV.r., XVI.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r. és XXII.r. vádlottal egyezően – a Btk. 305. § a) pontjába ütköző és aszerint minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének minősül.
- [146] A kúriai döntésben írtaknak megfelelően Terhelt¹ I.r. vádlott esetében a törvényszék a 10. tényállási pontban rögzített cselekményt helytállóan minősítette hivatali vesztegetés elfogadása büntettének, azonban e bűncselekmény törvényhelyét kisebb pontatlansággal jelölte meg, ezért azt az ítéltábla a Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a)/aa) pontjára pontosította.
- [147] A törvényszék az I.r. vádlott 2., 4., 5., 6., 7., 8. és 9. tényállási pontban írt cselekvőségét, az V.r. vádlott 3. tényállási pontban leírt cselekményét, valamint a VIII.r. vádlott 12., 13. és 14. tényállási pontban rögzített magatartását helyesen minősítette hivatali visszaélés büntettének, az e körben kifejtett részletes jogi indokolása mindenben helytálló, azt a másodfokú bíróság kizárólag azzal egészíti ki, hogy e bűncselekményt nevezett vádlottak a Btk. 13. § (1) bekezdése alapján követték el tettesként.
- [148] A XVI.r., XVIII.r., XX.r. és XXI.r. vádlott védőjének érvelésével szemben az elsőfokú bíróság akkor is helyesen járt el, amikor a XIV.r., XV.r., XVI.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r. és XXII.r. vádlott terhére rótt cselekményt felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének minősítette. A törvényszék ítélete 34. oldalának utolsó két bekezdésében helytállóan részletezte a felbujtás fogalmát, és annak a felsorolt vádlottak által történt megvalósítását, amit az ítéltábla a védők fellebbezésében kifejtettek miatt még az alábbiakkal egészíti ki.
- [149] A felbujtó büntetőjogi felelősségének alapja az, hogy a cselekménye nélkül a tettes nem valósította volna meg a bűncselekményt. A felbujtás elkövetési magatartása a rábírás, amely kialakítja a tettesben a konkrét bűncselekmény elkövetésére vonatkozó szándékot. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy ez többféle módon, így szóban, írásban, vagy

ráutaló magatartással egyaránt megtörténhet. A rábírás legjellemzőbb sajátossága, hogy az szándékkiváltó hatású, a felbujtás akkor állapítható csak meg, ha a felbujtó rábírása volt a szándékkiváltó döntő ok, aminek hatására határozta el a tettes a bűncselekmény elkövetését. A felbujtónak tisztában kell lennie saját tevékenységével, annak rábíró jellegével, és azzal, hogy a tettel milyen bűncselekményt akar megvalósítani. A felbujtó magatartása és az a bűncselekmény, amelyre rábír, kizárólag szándékos lehet, továbbá a felbujtó általi magatartás csak egyenes szándékú lehet, a felbujtó ugyanis nem belenyugszik abba, hogy lesz tettesi elkövetés, hanem azt kívánja, céloznia kell.

- [150] A védelem álláspontjával ellentétben – amint azt a törvényszék is helyesen leírta – a felbujtó részéről nem szükséges bármiféle meggyőzés, rábeszélés, kérlelés, kapacitálás, unszolás, mivel a törvény által megkövetelt rábírás ráutaló magatartással is teljesül. A védők a vád tárgyává tett ügyintézés a kérelmet átadó külföldi állampolgárok részéről kizárólag egy adminisztrációs eljárásnak próbálták beállítani, azonban megfeledeztek arról a tényről, hogy valamennyi külföldi állampolgárságú vádlott abban a tudatban indította el az eljárást, hogy a magyar nyelvtudás hiánya miatt nem adhatná be a kérelmet, azonban a kérelem beadásával, mint ráutaló magatartással, arra vették rá az adott ügyintézőt, hogy tekintsen el e hiányosságtól és a dokumentumon igazolja a magyar nyelv megfelelő ismeretét. A védők jogi álláspontjával ellentétben a bűncselekmény megállapíthatóságához nem volt szükséges egy párbeszéd lezajlására a felbujtó és a tettes között annak érdekében, hogy a felbujtó elmondja, elmagyarázza a tettesnek, vagyis az ügyintézőnek, hogy milyen jogsértést és hogyan szeretne megcsináltatni vele, mivel a körülményekből mindkettejük számára nyilvánvaló volt, hogy a kérelmező – mint felbujtó – szándéka mire irányul, pontosan ezért rendeli büntetni a törvény a ráutaló magatartással való rábírást is.
- [151] Az I.r. és VIII.r. vádlottak, mint tettesek tudatában voltak annak, hogy a külföldi állampolgárságú vádlottak nem felelnek meg a kedvezményes honosítás törvényi követelményének, ennek ellenére átvették a kérelmet, majd aláírásukkal a nyelvismeretre vonatkozó valótlan tény is igazolták, így tisztában voltak azzal, hogy a hivatalos eljárásukból eredő kötelességüket a felbujtó céljának megfelelően megszegik.
- [152] A kérelem beadása nélkül e szándékos és egyben célzatos kötelességszegő magatartásra nem került volna sor, így a védők véleményével ellentétben megállapítható, hogy a nem magyar állampolgárságú vádlottak ráutaló magatartása indította el az I.r. és VIII.r. vádlott bűncselekményt megvalósító eljárását, azaz a külföldi állampolgárságú vádlottak – mint részesek – a büntetni rendelt cselekmény elkövetésében úgy működtek közre, hogy tevékenységük kívül esett a konkrét bűncselekmény törvényi tényállásának keretein.
- [153] A törvényszék ítélete 35. oldalának utolsó és 36. oldalának első bekezdésében szintén alapos és helyes indokát adta annak, hogy miért találta megállapíthatónak a VIII.r. vádlott esetében a bűnpártolás vétségét, továbbá a XIII.r. vádlott tekintetében az arra történt rábírást. Az ítéltábla e bűncselekmény kapcsán kiemeli, hogy csak szándékosan követhető el, továbbá a bűnpártolónak tudnia kell, hogy az alapbűncselekmény elkövetőjével szemben eljárás folyik és a cselekménye ennek megghiúsítására irányul. Egyenes szándékot – célzata okán – csak a

Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontban rögzített magatartás igényel, aminek célzatosan a büntetőeljárás sikerének megghiúsítására kell irányulnia, a sikeressége azonban már nem feltétel.

- [154] Az ítéltábla a Be. 6. § (2) bekezdésében foglalt vádelv megsértése nélkül azért egészítette ki a 11. tényállási pontot a fentebb már leírtak szerint, mert a kiegészítés által tűnik ki egyértelműen az, hogy Terhelt13 XIII.r. vádlott tudomással bírt az I.r. vádlottal szemben indult büntetőeljárásról, majd ezt az információt megosztotta Terhelt8 VIII.r. vádlottal, aki ennek tudatában kezdte meg az iratok megsemmisítését. Amint arra a törvényszék is helyesen utalt, önmagában az a körülmény, hogy a VIII.r. vádlott nem semmisített meg a büntetőügy szempontjából jelentőséggel bíró iratokat, a bűncselekmény megvalósulását nem befolyásolta.
- [155] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet minősítéseket felsoroló 31. és 32. oldalát annyiban pontosítja a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében, hogy a VIII.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 282. § -a elől mellőzi az "1" számot, továbbá a XIV.r. vádlott nevét Terhelt14ra, a XV.r. vádlott nevét Terhelt15 Baronura, a XVIII.r. vádlott nevét terhelt18ra, valamint a XXI.r. vádlott nevét Terhelt21ra helyesbíti.
- [156] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék hiánytalanul és a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.
- [157] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy a hivatali vesztegetés elfogadása büntettének kiemelkedő tárgyi súlyára és a hivatali visszaélés büntettének többszörös halmazatára is tekintettel az I.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt.
- [158] Terhelt1 I.r. vádlott esetében az elsőfokú ítéletben megállapított bűncselekményekért kiszabott szabadságvesztés tartamával a másodfokú bíróság egyetértett, azt arányosnak és egyben a belső arányosság követelményével is összeegyeztethetőnek találta, így annak mérséklésére, illetve a vádhatóság által indítványozott emelésére nem látott lehetőséget.
- [159] Terhelt5 V.r. vádlott, Terhelt8 VIII.r. vádlott, Terhelt14 XIV.r. vádlott, Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott, Terhelt16 XVI.r. vádlott, Terhelt18 XVIII.r. vádlott, Terhelt19 XIX.r. vádlott, Terhelt20 XX.r. vádlott, Terhelt21 XXI.r. vádlott és Terhelt22 XXII.r. vádlott tekintetében ugyancsak megfelelőnek és egyben szükségesnek tartotta a szabadságvesztés büntetésre ítéletét, továbbá a belső arányosság szem előtt tartása mellett azok mértékét szintén megfelelőnek tartotta.

- [160] A másodfokú bíróság abban is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy nevezett vádlottak esetében a büntetés célja a szabadságvesztés próbaidőre való felfüggesztésével elérhető. Az ítéltábla ezen vádlottak tekintetében a próbaidő tartamának 2 éves időtartamát elegendőnek, de egyben szükségesnek találta.
- [161] Az érintett vádlottak szabadságvesztés büntetésének börtön fokozata, a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezés, valamint az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámítása is törvényes, továbbá az elsőfokú bíróság azt is helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.
- [162] A szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben írtakon túl feltünteti még a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját, a Btk. 34. §-át és a Btk. 35. § (1) bekezdését is.
- [163] A végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mellett a cselekmények tárgyi súlyára, de különösen azok jellegére figyelemmel Terhelt1 I.r. vádlott méltatlanná vált arra, hogy a közügyekben részt vegyen, ezért vele szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is indokolt, amelynek a magasabb tartamú, 8 évben történt meghatározásával az ítéltábla ugyancsak egyetértett. A mellékbüntetés törvényhelyére hivatkozást a másodfokú bíróság akként pontosítja, hogy a közügyektől eltiltásra ítéles a Btk. 33. § (2) bekezdésén és a Btk. 61. § (1) bekezdésén, míg a tartamának meghatározása a Btk. 62. § (1) bekezdésén alapul.
- [164] A másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy Terhelt11 XI.r. vádlott és Terhelt12 XII.r. vádlott terhére rótt cselekményt az enyhébben büntetendő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének minősítette, ezért büntetésüket az ugyanezen bűncselekmény elkövetéséért felelősségre vont vádlottakéhoz igazította, így mindkét vádlott esetében a szabadságvesztés tartamát 1-1 évre, míg a próbaidő tartamát 2-2 évre mérsékelte. Az eltérő és egyben enyhébb minősítés következtében az ügyészség által indítványozott végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása e vádlottak tekintetében fel sem merülhetett.
- [165] Terhelt13 XIII.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket szintén megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy vele szemben pénzbüntetés kiszabása elegendő, de egyben indokolt is a büntetési célok elérése érdekében, továbbá az ítéltábla abban is osztotta a törvényszék álláspontját, hogy a megfelelő jövedelemmel rendelkező Terhelt5 V.r. vádlott és Terhelt12 XII.r. vádlott esetében – ez utóbbi vádlott vonatkozásában az eltérő minősítéstől függetlenül – a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés mellett pénzbüntetés kiszabása is szükséges.

- [166] Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll az V.r., XII.r. és XIII.r. vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható vagyoni helyzetükhöz, így a másodfokú bíróság a pénzbüntetés napi tételeinek enyhítésére sem látott lehetőséget. Az egy napi tétel összegét az elsőfokú bíróság a törvényi minimumot alig meghaladó mértékben határozta meg, ezért annak esetleges mérséklésére sem kerülhetett sor.
- [167] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a pénzbüntetés törvényhelyére vonatkozó megjelöléseit akként pontosítja, hogy nevezett büntetés kiszabása a Btk. 50. § (1) bekezdésén, a mértéke a Btk. 51. § (3) bekezdésén, míg a szabadságvesztésre való átváltoztatására vonatkozó rendelkezés a Btk. 51. § (1) bekezdésén alapul.
- [168] A törvényszék akkor is helyesen járt el, amikor az I.r., V.r. és VIII.r. vádlottat eltiltotta az állami tisztviselői foglalkozástól, amelynek a tartama is megfelelő mindhárom vádlott esetében. A büntetés helyesen megjelölt törvényhelyein túl az ítéltábla még feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés e) pontját is.
- [169] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a szabadságvesztésnek, a pénzbüntetésnek és a foglalkozástól eltiltásnak – mint büntetéseknek – az egymás mellett történő kiszabását a Btk. 33. § (3) bekezdése teszi lehetővé.
- [170] Az V.r., valamint a XI.r. és XII.r. vádlott védőjének indítványával szemben az ítéltábla sem látott lehetőséget a Btk. 102. § (1) bekezdésében szabályozott előzetes mentesítésre.
- [171] Az ítélezési gyakorlat szerint az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni (BJD 9986).
- [172] A Kúria a már hivatkozott EBH2018.B.13. számú határozatában ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is.
- [173] Mindezen szempontokat figyelembe véve az ítéltábla is arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt V.r., XI.r. és XII.r. vádlott terhére olyan hivatali bűncselekmények kerültek megállapításra, amelyek a személyükben rejlő kockázatot is mutatják, így egyikük sem érdemes az előzetes mentesítésre.

- [174] Az elsőfokú bíróság a VIII.r., XIV.r., XV.r. és XX.r. vádlott nevét hiányosan, illetve hibásan tüntette fel, ezért azokat a másodfokú bíróság a rendelkező részben írtak szerint kijavította.
- [175] Az ítéltábla észlelte továbbá, hogy a XI.r. vádlott lakcímének irányítószáma, a XII.r. vádlott anyja neve, valamint a XIV.r. és XV.r. vádlott lakcíme és állampolgársága az elsőfokú ítéletben hibásan, illetve helytelenül került rögzítésre, ezért azokat a rendelkező részben foglaltak szerint ugyancsak kijavította.
- [176] A nyilvános ülés adatai alapján rögzítette a XVI.r. vádlott új lakcímét, a XVIII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r. és XXII.r. vádlott esetében a lakcímekben feltüntette az ország megnevezését, mivel azokat az elsőfokú ítélet nem tartalmazta, továbbá a XXII.r. vádlott lakcíme vonatkozásában helyesbítette az utca megnevezését.
- [177] Az elsőfokú bíróság a büntügyi költség összegéről és annak viseléséről helytállóan rendelkezett, azonban ítélete 37. oldalának utolsó bekezdésében részben tévesen jelölte meg e rendelkezésének az eljárásakor hatályban volt törvényhelyét, ezért azt a másodfokú bíróság az 1998. évi XIX. törvény 338. § (1) és (3) bekezdésére pontosítja. A büntügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezésében a törvényszék elírás miatt hibásan jelölte meg, hogy Terhelt21 és Terhelt22 hányad rendű vádlottak, ezért az ítéltábla ezt is korrigálta.
- [178] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.
- [179] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [180] A másodfokú eljárás során a kirendelt védők díjával, valamint a fordítással és tolmácsolással felmerült büntügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése, továbbá a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján rendelkezett.

Budapest, 2019. év február hó 28. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

Dr. Patassy Bence s.k.

Dr. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.1128/2017/80. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.191/2018/49. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I.r. vádlott, Terhelt2 II. r. vádlott, Terhelt5 V.r. vádlott, Terhelt8 VIII.r. vádlott, Terhelt11 XI.r. vádlott, Terhelt12 XII.r. vádlott, Terhelt13 XIII.r. vádlott, Terhelt14 XIV.r. vádlott, Terhelt15 Baronu XV.r. vádlott, Terhelt16 XVI.r. vádlott, Terhelt18 XVIII.r. vádlott, Terhelt19 XIX.r. vádlott, Terhelt20 XX.r. vádlott, Terhelt21 XXI.r. vádlott és Terhelt22 XXII.r. vádlott vonatkozásában 2019. év február hó 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év február hó 28. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke